

Antoni Serra.

ARXIU

SETMANA - SOCIETAT

A partir del passat dia 28 de juny s'organitzen a un restaurant de carretera, en el terme municipal de Santa Margalida (Mallorca) el que s'ha anomenat "Els divendres per a la independència". Es tracta, segons els organitzadors, de fer tertúlies a la fresca de la nit estiuenca per parlar sobre la possible independència dels Països Catalans. El primer convidat ha estat l'escriptor i periodista Antoni Serra, que va parlar sobre "Nacionalisme, gastronomia i literatura per a invertebrats".

Manuel Sansa.

RAFA GIL

Manel Sansa, fins fa dues setmanes director de l'Organisme de Ràdio i Televisió d'Andorra (ORTA) va dimitir del seu càrrec a causa de les difícils circumstàncies pressupostàries que viu aquest organisme. El bloqueig sistemàtic del pressupost estatal per part de l'oposició majoritària del consell general, des del canvi de majoria de començament d'any, ha estat un dels principals motius de l'ofec econòmic de Ràdio Andorra. Segons fonts pròximes a l'ORTA, però, els motius econòmics no serien l'única causa de la dimissió de Manel Sansa.

Sansa ha dirigit l'ORTA durant els primers sis mesos de funcionament de la ràdio estatal, molt mancada de mitjans. Durant aquest temps també s'ha posat en funcionament de manera provisional la televisió andorrana.

Entrevista a Josep Gifreu: "Som aprenents d'estat"

Josep Gifreu.

D. UMBERT

Josep Gifreu, especialista en comunicació, ha dirigit durant gairebé dos anys la realització d'un informe sobre la construcció d'un espai català de comunicació.

—Sense apartar-se del marc legal actual, ¿què podrien haver fet i no han fet les institucions autonòmiques dels Països Catalans per avançar en la construcció d'un espai català de comunicació?

—L'actual marc legal permet molts tipus d'actuacions. Per exemple, es podria haver arribat al pacte lingüístic entre els governs del País Valencià, les Illes i Catalunya. La llei ho permet, com també permet la creació de mitjans propis de cada comunitat. A Catalunya s'ha fet amb la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, però a Mallorca no tenen ni televisió ni ràdio pròpies. I al País Valencià no s'ha creat Canal 9 fins ara, i encara amb criteris lingüístics més que discutibles.

Les institucions no han aprofitat tampoc les possibilitats de col·laboració amb el sector privat. Un sector privat que ha estat incapaç de fer negoci amb la indústria comunicativa en català. Un exemple d'aquesta possible col·laboració amb el sector privat és el *Diari de Barcelona*, que va renàixer en català gràcies a la participació de l'Ajuntament de Barcelona.

—¿Vol dir que està a favor de la creació de mitjans en català

controlats per les institucions públiques?

—Vull dir que no hi ha hagut una estratègia d'intervenció en el camp dels mitjans de comunicació per damunt de les opcions partidistes. Al Principat, per exemple, hi ha un govern inspirat en una visió pseudo-liberal, i per tant amb una reticència aparent o retòrica a intervenir en el camp de la comunicació i la cultura. Vull dir que quan no es tenen idees de reconstrucció, la sortida fàcil és dir: "la meua idea liberal m'impedeix d'intervenir-hi". I quan hi han intervingut, han creat un diari en castellà.

—¿Serveix d'alguna cosa la creació de mitjans de comunicació en català si les empreses propietàries no tenen voluntat de creació d'un espai català de comunicació?

—El que és clar és que si no hi ha mitjans en català ja no es pot ni començar a parlar de reconstrucció nacional. Primer han d'existir els mitjans i després ja veurem què se'n fa, d'aquests mitjans. Es com el rock català. Primer n'hi ha d'haver, després discutirem si és bo o dolent.

—¿La descoordinació entre els governs autonòmics és total?

—Estem patint una situació de fragmentació, amb grans dificultats per a una coordinació mínima. S'ha arribat a extrems ridículs com doblar dos cops al català, variant barcelonina i variant valenciana, una sèrie americana. Es

com un cos en què els peus no obeeixen les ordres del cap, les mans fan la seva...

—¿Tan importants són els mitjans de comunicació?

—Sí, encara que de vegades se'n fa una sobrevaloració. Els mitjans són línies d'acció de grups organitzats. I aquí cal tenir en compte que el primer grup organitzat és l'estat. Els altres som aprenents d'estat. Estic convençut que l'única organització capaç de superar un estat és una multinacional. De fet, el món futur serà un camp de negociació entre els estats i les multinacionals. I nosaltres no tenim ni estat ni multinacionals...

—Recentment un grup d'editors de premsa comarcal han fet públic un manifest en què valoraven la situació de la premsa en català i insinuaven que els actuals diaris d'abast comarcal podien ser el germen del futur gran diari nacional català. ¿Els correspon, a ells, aquesta responsabilitat?

—És lògic que a una empresa petita, de cobertura comarcal, a qui surten bé les coses tingui aspiracions d'expansió i es planteji un salt endavant. Una altra cosa és si la normalització de la indústria comunicativa en català ha de sorgir de la iniciativa d'uns comerciants o ha de respondre a un plantejament molt més polític i planificat dels poders públics. M'inclino per la segona possibilitat.

Eduard Voltas